

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 2559 van 12 oktober 2007
in de zaak X /IIdde kamer**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIdde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Georgische nationaliteit op 4 juli 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van 6 juni 2007 tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot vestiging.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen ingediend op 18 juli 2007.

Gezien de repliekmemoirie ingediend op 30 juli 2007.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2007, verzonden op 21 augustus 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2007 om 9 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT, die loco advocaat L. GOORMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIESE die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Op 17 april 2007 diende verzoekster een aanvraag om machtiging tot vestiging in.

1.2. Op 6 juni 2007 werd de aanvraag om machtiging tot vestiging verworpen. Deze beslissing werd op 14 juni 2007 aan verzoekster betekend.

Dit is thans de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Verweerder werpt op dat het verzoekschrift nietig is, aangezien het bij gebrek aan vermelding van het kenmerk van verzoeksters dossier bij de verwerende partij, niet voldoet aan de bij artikel 39/69, §1, 1° van de bovenvermelde wet van 15 december 1980 op straffe van nietigheid voorgeschreven pleegvormen.

2.2. De in artikel 39/69, §1, van de voormelde wet van 15 december 1980, op straffe van nietigheid voorgeschreven vermeldingen van een verzoekschrift, dienen ervoor te zorgen dat de procesgang op een vlotte wijze gebeurt en dat de verwerende partij zijn rechten van verdediging naar behoren kan uitvoeren. Dit maakt dat sommige van deze vermeldingen gelet op het doel ervan enigszins soepel kunnen worden geïnterpreteerd in die zin dat de minste miskenning of verzuim ervan niet tot de nietigheid van het beroep moet leiden en dat het dus relatieve nietigheden betreffen en geen absolute nietigheden.

2.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing gehecht is aan het verzoekschrift en dat deze zoals verweerder zelf aangeeft, het kenmerk bevat van verzoeksters dossier bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Het is dus duidelijk dat het doel van de norm, namelijk de nodige informatie aan de partijen en de Raad verschaffen in casu werd bereikt.

De exceptie wordt derhalve verworpen.

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Verzoekster meent dat de loutere verwijzing naar een correctioneel vonnis niet in overeenstemming is met de formele motiveringswet van bestuurshandelingen. Verzoekster preciseert dat een loutere verwijzing naar feiten die drie jaar geleden hebben plaatsgevonden onmogelijk als voldoende motivering kan worden beschouwd om te oordelen dat verzoekster vandaag de dag nog steeds als een gevaar voor de openbare orde/veiligheid dient te worden beschouwd. Verzoekster benadrukt dat ze destijds zes maanden gevangenisstraf bekomen heeft, dewelke zijn nooit heeft moeten uitvoeren en dat ze sedertdien nooit nog enige veroordeling heeft bekomen.

3.2. De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd: *"Gelet op artikel 15 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De aanvraag om machtiging tot vestiging ingediend op 17/04/2007 door X geboren te Tbilissi op 16/02/1976, onderdaan van Russische afkomst, is verworpen."*

Reden van de beslissing:

Aanvraag verworpen om redenen van openbare orde/van veiligheid van het land (wet 15.12.1980-art.15, lid 4). Betrokkene heeft volgende veroordeling opgelopen: op 22/04/2004 voor de Correctionele Rechtbank van Antwerpen; namaking of vervalsing;

handelsmerken als mededader (meermaals); namaking of vervalsing; met een gevangenisstraf van 6 maanden."

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

3.4. De bestreden beslissing is in feite gemotiveerd, door te verwijzen naar het vonnis van 22 april 2004 van de correctionele rechtbank te Antwerpen. Op basis van het administratief dossier stelt de Raad vast dat het betrokken vonnis dateert van 22 april 2003 en dat er derhalve sprake is van een materiële vergissing in de bestreden beslissing die de rechten van de verzoekende partij echter niet schaadt. De bestreden beslissing is in rechte gemotiveerd, door te verwijzen naar artikel 15, vierde lid, van de voormelde wet van 15 december 1980.

De Raad stelt derhalve vast dat de bestreden beslissing de juridische en feitelijke overwegingen bevat die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen. Het middel is ongegrond voor zover de schending van de formele motiveringsplicht wordt ingeroepen.

3.5. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001).

3.6. Een uittreksel van het vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen van 22 april 2003 waarnaar de bestreden beslissing verwijst, bevindt zich in het administratief dossier (stuk 136). Hieruit blijkt dat verzoekster veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van zes maanden en een gevangenisstraf van drie jaar met uitstel voor mededaderschap, waarbij een inbreuk op de reglementering inzake namaking van handelsmerken en een inbreuk op auteursrechten bij verkoop werden vastgesteld. Het is gelet op de aard van de tenlasteleggingen en de door de correctionele rechtbank te Antwerpen uitgesproken straffen hiervoor alsook gelet op het ontbreken van recidiverende handelingen en andere veroordelingen, kennelijk onredelijk om de aanvraag om machtiging tot vestiging van verzoekster te weigeren om redenen van openbare orde/nationale veiligheid door te verwijzen naar het bovenvermeld vonnis van 22 april 2003 van de correctionele rechtbank te Antwerpen.

Het middel is gegrond voor zover de schending van de materiële motiveringsplicht wordt ingeroepen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 6 juni 2007 wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend en zeven door:

mevr., M. EKKA rechter in vreemdelingenzaken,

mevr., S. DE MUYLDER toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DE MUYLDER.

M. EKKA.